

ROČNÍK 1

ČÍSLO 5

DECEMBER 2024

EVANJELICKÉ SLOVO

OBČASNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV POLTÁR

VIANOCE EMANUEL - BOH S NAMI

LEBO DIEŤA SA NÁM NARODILO...

Tú skrytú Božiu lásku v Dieťati
chudobné srdcia zrelí len.
Bo svetlo Krista zasvieti,
len kde niet márnej pýchy tieň.

Martin Rázus

EDITORIÁL

Sestry a bratia, milí priatelia, vianočné sviatky sú, okrem iného, aj obdobím rôznych príbehov. Ten najznámejší nájdeme v evanjeliu podľa Matúša a Lukáša. Je to narodenie Ježiša Krista, Božieho Syna. Od tohto prvého príbehu uplynulo už viac ako 2000 rokov. No jeho poslanstvo je vždy aktuálne a má čo povedať i dnes každému jednému z nás.

Prečo sa vôbec Ježiš narodil? Preto, aby nám zjavil slávu svojho Otca, aby nám priniesol zvesť o Jeho láske k nám, hriešnym ľuďom. Jeho príchodom sa dotklo nebo so zemou. V Ňom sa nám dostalo toho najväčšieho daru - odpustenia našich hriechov, prijatie do nebeskej slávy a spasenie pre večný život.

Počas Vianoc sa vzájomne obdarovávame darčekmi. Je to vyjadrením toho, že nám na tom druhom záleží a že ho máme radi. Avšak, nezabúdajme na to, že darom je aj pekné či vlúdne slovo, milý úsmev, úprimné pranie. Nezabúdajme na to, že nimi môžeme, a aj máme, obdať i tých,

ktorých máme vo svojom okolí. Týmto darmi sa môžeme obdať i my medzi sebou v našom zbore.

Vraví sa, že Vianoce by sme mali sláviť každý deň a nielen počas dní na to určených. Áno, prinášať poslanstvo evanjelia, ktoré hovorí o Božej láske v Ježišovi Kristovi, by malo byť našou nie povinnosťou, ale prirodzenou súčasťou našej kresťanskej viery. Ale, taktiež, prinášať pokoj, lásku i nádej. A všetko toto môžeme urobiť jedine vtedy, ak v našich srdciach budú prítomné tieto hodnoty. Ak my sami prežijeme premieňajúci dotyk neba so zemou.

Prajem všetkým nám pokojné a požehnané Vianoce. Nech nielen spomíname na udalosti spred 2000 rokov, ale nech sami túžime po tom, aby sa Spasiteľ sveta zrodil aj v našich srdciach a nech sme nositeľmi vianočného posolstva.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor

Evanjelického Slova

DUCHOVNÉ SLOVO NA VIANOCE

„...a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle!“ (L 2, 14b)

Svätiť vianočné sviatky patrilo vždy k tým najradostnejším udalostiam v našom živote. Vy dospelí a starší, ktorí Vianoce svätíte už niekoľko desaťročí, mi v tom istotne dáte za pravdu. Možno, že medzi tými de-

siatkami Vianoc sa našli aj také, ktoré vás nezastihli v najlepšej pohode alebo pri zdraví, možno ste ich niektorí nesyvätili vždy

doma, zastihli vás buď v nemocnici, alebo v práci, alebo ste boli utrápení, alebo v iných starostiach, ťažkostiach či zármutku. Avšak štedrovečerná chvíľa vám aspoň na chvíľu dala zabudnúť na všetko a do vašej duše vošiel tichý pokoj, ktorý prevýšil všetko, čo vás dovtedy znepokojovalo. Mnohí možno doteraz spomínate na tie prvé štedrovečerné chvíle, na ktoré sa pamätáte, a na to príjemné a srdečné ovzdušie doma,

keď ste spolu s ostatnými čakali na hlas zvonov, aby ste mohli prísť do kostola. Svätiť Štedrý večer bez účasti v chráme, to by predsa nebol kresťanský Štedrý večer!

Žiaľ, sú aj takí, ktorí Štedrý večer a ani Vianoce nesyvätia ako oslavu Kristovho narodenia. Možno sa nie-

ktorí vracajú k pohanským spôsobom svätenia alebo oslavujú zimný slnovrat. Pre veriaceho človeka je Štedrý večer spo-

mienkou na ten prvý Štedrý večer, na tichú, svätú noc, v ktorej nás všetkých Pán Boh obdaroval tým najväčším darom. Pri Kristovom narodení prišiel ľudom na zem pokoj. Preto je potrebné sa vždy vracieť k samotnému zdroju vianočnej atmosféry. Dieťa narodené v Betleheme nám môže darovať a udržať radostnú a pokojnú atmosféru. Pri Jeho narodení spievali anjeli slávospev, v ktorom sa hovorí o pokoji:

„...a na zemi pokoj ľudľom dobrej vôle!“ Pre nás nie je dôležitý dátum Vianoc, ale ich obsah. A trvalý obsah pre tieto naše radostné sviatky nám dal sám Boh. Preto si vyzdobujeme príbytky, preto dávame stromčeky do izby alebo aj do kostola, preto sa radujeme a dávame si darčeky, lebo sám Pán Boh nám dal svojho Syna ako jedinečný dar. To je tá radostná zvesť, to je evanjelium - dobrá správa. Prvá radostná zvesť zaznela na betlehemských poliach pastierom. Obsah tejto radostnej zvesti bol zhrnutý do správy: „...lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“ (L 2, 11)

Pokoj treba tam, kde sú hádky a spory. V mnohých rodinách vládne napätá atmosféra. To sa potom prenáša aj do medziľudských vzťahov a dokonca i do cirkevného spoločenstva. Práve Štedrý večer a vianočné sviatky sú vhodnou príležitosťou na to, aby sme svoj postoj a naše hádky premenili aspoň na „prímerie“ a ukázali, že sa vieme správať aj milo. Takúto zmenu dokážu uskutočniť ľudia, ktorí sa sami vnútorne zmenili. Práve narodený Kristus Pán dokáže zmeniť človeka

tak, aby bol schopný žiť v pokoji. Najprv my, kresťania, by sme sa mali podrobiť tomuto pokoji, ktorý nám dáva náš Pán, a potom by sme mohli ovplyvniť aj svoje okolie.

Tieto Vianoce nesvätíme v nebi, ale zatiaľ tu na zemi. Patria do dejín nášho sveta. Boh ich uskutočnil tam, kde vládla cisárska moc a kde sa jej museli podrobiť, kde pastieri vykonávali svoje ťažké zamestnanie, kde Mária a Jozef nemohli nájsť miesto, kam by sa uchýlili a to dieťaťko nemalo príbytok hodný svojho poslania. A predsa aj napriek takej ťažkej skutočnosti prvých Vianoc Pán Boh uskutočňuje svoj plán spásy, lebo „svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (J 3, 16) Spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa svojho milosrdenstva. V týchto slovách je povedané, že dvere Božieho kráľovstva sú otvorené pre všetkých, nielen pre tých, ktorí nachádzajú cestu k Bohu a do chrámu. Tento svet je poznačený hriechom, preto potrebujeme vykúpenie a záchranu. Len potom môže nastať dôvera a pokoj medzi ľuďmi. To je tiež vianočná ponuka i dar.

Na základe betlehemskej udalosti - narodenia Pána Ježiša Krista - môže dôjsť k nášmu znovuzrozeniu v Krste svätom. Narodenie Ježiša Krista je začiatok zmierenia Boha s človekom a Krst svätý je zase začiatok nášho nového života naplneného Božou láskou. Z toho sa naozaj môžeme tešiť a radovať, lebo sme obdarovaní veľmi bohato. My všetci si v tejto súvislosti môžeme pripomenúť, že aj nás dali naši rodičia pokrstiť. Krst je pre náš život veľmi dôležitý, ale aj sľub rodičov a krstných rodičov pri krste dieťaťa, že ho budú vychovávať v kresťanskej viere. Nezabúdajme, že sa raz budeme pred Pánom Bohom zodpovedať za tento sľub! Ak my vidíme, že kresťanský spôsob života je ten najlepší, tak by sme sa všemožne mali snažiť o to, aby všetci, na ktorých nám veľmi záleží, tiež verili a žili podľa Božej vôle.

Začiatok Vianoc musí byť na nás viditeľný, a to tým, že práve z radov veriacich budú vychádzať príklady dobrého, usporiadaného života v rodinách, na pracovisku, v spoločnosti. Aby tak naša viera v Boha mala aj hojnosť ovocia dobrých skutkov. A na zemi pokoj - to by sa

malo stať pre nás hlavným tónom a obsahom sviatkov narodenia Krista Pána. Potom by vianočná atmosféra nadobudla skutočne hlboký obsah a naša radosť z Vianoc by bola veľká.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

INŠPIRATÍVNE VIANOČNÉ POSTAVY

Nájdime si čas pre predvianočné zastavenie sa a upriamme svoju pozornosť na blížiace na sviatky Narodenia Pána. Vychutnajme si toto veľkolepé dobrodružstvo.

Úžasné na tom celom je to, že to nie je iba príbeh dávnej minulosti. Ide

o skutočné postavy, ktoré boli reálne prítomné vo chvíľach pred a po Kristovom narodení. Nielen biblické osobnosti, ale i nebeské bytosti - anjeli sa aktívne podieľali na tejto udalosti, a to

napriek tomu, že mali či už silné alebo slabé stránky, a či pochybovali alebo mali hlbokú vieru. Pozrime sa na to, ako oni boli použítí pre Boží plán spásy. Čo z toho môžeme aj my dnes napodobniť?

Prečítajme si vybrané texty z Písma, aby sme viacej porozumeli Božím plánom. Uvažujme o tom, čo sme sa dozvedeli a ako môžeme tieto pravdy či princípy uplatniť vo svojej

kresťanskej viere a vo svojom nasledovaní nášho Pána a Spasiteľa.

Mária - kontemplácia

(Ž 77, 12; 119, 15. 97 - 103; L 2, 16 - 21. 33 - 35. 51; 2Tim 3, 16 - 17)

Biblia nám hovorí, že Mária uvažovala o všetkom, čo jej bolo zvesto-

vané. Boh zamýšľal pre svet plán záchrany prostredníctvom Ježiša Krista, svojho jednorodného Syna. Aj my by sme mali uvažovať o Bohu a Jeho slove.

Jozef - poslušnosť

(5M 5, 33; 1Kr 2, 3;

Ž 128, 1; Pr 10, 17; Mt 1, 20 - 25; 2, 13 - 14; 1J 2, 17)

Či už to znamenalo oženiť sa s tehotnou snúbenicou Máriou alebo utiecť uprostred noci do Egypta, Jozef bol vždy ochotný zmeniť svoje životné priority preto, aby uprednostnil tie Božie. Existujú spôsoby, ktorými by sme mali byť Bohu poslušní, aj keď to znamená úplné zmeny našom živote?

Alžbeta - rozlišovanie

(L 1, 41 - 45; Žid 3, 13 - 15)

Alžbeta spoznala a okúsila Božiu moc. Bola naplnená Duchom Svätým, a preto jej srdce bolo ochotné a odhodlané ku svedectvu. Akú prácu koná Boh práve teraz v našom srdci?

Zachariáš - viera v Boha

(Mk 11, 24; L 1, 5 - 13; Žid 11, 6)

Kňaz Zachariáš spochybnil Božie posolstvo cez anjela, že jeho manželka Alžbeta, ktorá bola veľkom pokročilá, bude mať syna. A práve pre svoju pochybnosť nemohol hovoriť, kým sa

nenarodil ich syn, Ján Krstiteľ. V čom sme zapochybovali aj my, keď nám to Duch Svätý zjavil?

Gabriel - posol

(Iz 6, 8; L 1, 19. 28; 2Tim 4, 5)

Gabriel bol zvláštny Boží posol, ktorý sa vždy zjavoval vo veci Božej misie. Aké posolstvá prijímame od Boha my, aby sme ich sprostredkovali aj ostatným?

Anjeli - ohlasovanie Božej správy

(Ž 72, 19; 96, 3; Iz 12, 4; L 2, 9 - 14; 19, 37 - 40)

Keď prišlo na ohlasovanie Kristovho narodenia, nebeský zástup sa poriadne rozozvučal. Ani my nemôžeme mlčať, ale musíme ostatných upozorniť na to, kto je Boh a čo On pre nás a našu záchranu v Kristovi vykonal.

Simeon - hľadanie Božej spásy

(Ž 119, 81 - 82; L 2, 25 - 35; R 9, 1 - 3; 10, 1; 2Pt 3, 9)

Simeon dlhé roky očakával Božiu spásu pre Izrael. Venujeme i my svoj čas neúnavným modlitbám, aby spása prišla

aj do životov našich priateľov alebo členov našich rodín? Teraz je ten správny čas začať!

Anna - vidieť Božie zaslúbenia

(Mt 11, 28 - 29; L 2, 36 - 38; J 10, 10; 16, 33; R 8, 28; Jk 1, 5)

Anna bola známa tým, že veľmi veľa času strávila v chráme, kde uctievala Boha pôstom a modlitbami. Vďaka svojej vernosti mohla uvidieť zaslúbeného Mesiáša. Vieme aj my

tráviť viac času pre Boha a Jeho veci? A ktoré z Božích zaslúbení vidíme aj my dnes v Písme?

Pastieri - obyčajnosť, jedinečnosť

(Mt 11, 25; L 2, 8 - 16; 1K 1, 26 - 29)

Pastieri vykonávali svoju prácu, keď sa im zjavili anjeli, aby im oznámili Kristovo narodenie. Nie sme vďační, že Boh zjavuje svoj plán spásy aj obyčajným ľuďom ako sme my?

Herodes - uznanie Pánovej moci

(Iz 40, 29 - 31; Mt 2, 3 - 8; 28, 18; 1K 2, 5; Ef 3, 14 - 16)

Pretože sa kráľ Herodes obával stratiť svoju pozemskú moc kvôli Ježišovi, uchýlil sa ku klamstvu a ku zinscenovanej vražde. Niekedy sa bojíme odovzdať svoj život Bohu. Čo sa vlastne stane, keď sa rozhodneme svoj život vziať do vlastných rúk bez toho, aby sme uvažovali, aký je Boží plán?

Mágovia - hľadanie Ježiša

(1Kron 16, 11; 28, 9; Ž 27, 8; Pr 8, 17; Jer 29, 13; Mt 2, 1 - 11)

Mudrci cestovali ďaleko na neznáme miesto, aby hľadali Spasiteľa. Museli ste niekedy vyjsť zo svojej komfortnej zóny, aby ste nasledovali Božie vedenie?

Ján Krstiteľ - žiť účelne

(Mal 3, 1; Mk 1, 1 - 8; L 1, 13 - 17; 76 - 79; Kol 3, 1 - 3)

Jánovým cieľom bola bezprostredná príprava cesty pre prichádzajúceho Spasiteľa sveta a zvest o Ňom, aby Ho aj iní prijali. Akými spôsobmi môžeme žiť cieľavedome pre nášho Pána?

Kristus - dať svoj život pre iných

(Mt 1, 18 - 23; L 1, 31 - 33; J 1, 14; 3, 16 - 17; F 2, 5 - 10; 1Pt 1, 17 - 21; 1J 5, 20)

Aké neuveriteľné, že Ježiš vo všetkom plní Otcovu vôľu, ktorá spočíva v tom, že svoj vlastný život dáva za životy hriešnikov. Akými spôsobmi sa môžeme obetovať pre tých druhých?

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor Evanjelic-
kého Slova

RECEPT: Vianočné medovníčky

Suroviny:

2 vajcia, 4 ČL lyžice medu, 1 PL lyžica mlieka,
100 g masla, 225g cukor kryštál,
1ČL lyžica sódy bikarbóny,
1ČL lyžica perníkového korenia,
600g hladkej múky

Postup:

1. Nad parou si roztopíme maslo, cukor, med a mlieko. Keď sa všetko roztopí, pridáme vyšľahané vajcia. Varíme nad parou cca 3 min., kým to nezačne mierne hustnúť.

2. Do polovice hladkej múky (t. j. 300 gramov) vmiešame sódu bikarbónu, perníkové korenie a postupne primiešame k zmesi, čo varíme nad parou. Krátko povaríme nad parou cca 5 minút.

3. Na dosku si vysypeme druhú polovicu múky a ešte teplé cesto tam vlejeme a spracujeme. Cesto je príjemné na dotyk, takmer sa nelepí. Podsýpame minimálne.

4. Cesto rozvaľkáme na hrúbku pol centimetra a vykrajujeme medovníčky. Pečieme na 180°C krátko, 7 - 8 min. Ešte teplé potierame celým vajičkom.

Prajem Vám dobrú chuť.

Dana Henžeľová
členka Redakčnej rady
Evanjelického Slova

POZVANIA - PODUJATIA V NAŠOM CZ

- 24.12. **Štedrovečerné služby Božie**
14:00 hod. Slaná Lehota
15:30 hod. Zelené
17:00 hod. Poltár (vystúpenie spevokolu)
- 25.12. **Vianočné služby Božie na 1. slávnosť vianočnú**
09:30 hod. Poltár (vystúpenie spevokolu)
- 26.12. **Vianočné služby Božie na 2. slávnosť vianočnú**
09:30 hod. Poltár (VP)
- 31.12. **Silvestrovské služby Božie na Závierka občianskeho roka**
14:00 hod. Slaná Lehota
15:30 hod. Zelené
17:00 hod. Poltár
- 31.12. **Privítanie nového roka v kostolnej veži**
23:45 hod. Stretnutie pri modlitbe, požehnaní a prípitku
- 1.1. **Novoroční služby Božie 2025**
09:30 hod. Poltár (vystúpenie spevokolu + VP)
- 5.1. **Služby Božie na Nedeľu po Novom roku**
09:30 hod. Poltár
11:00 hod. Slaná Lehota
- 6.1. **Služby Božie na Zjavenie Krista Pána mudrcom**
09:30 hod. Poltár
- 12.1. **Služby Božie na 1. nedeľu po Zjavení**
09:30 hod. Poltár
11:00 hod. Zelené

RUBRIKA PRE DETI

Pieseň: Tichá noc (ES 60)

Doplň chýbajúce slová a nauč sa túto vianočnú pieseň naspamäť.

1. Tichá noc, svätá _____.

Usnula zem celá, dvaja bdejú v _____;

v jasliach Dieťa tam utešené tíško, spokojne spí, tíško spokojne _____.

2. Tichá noc, _____ noc.

Anjeli priniesli najprv pastierom radostnú _____,

z nej teší sa i dnes celý svet: Prišiel Spasiteľ k vám! Prišiel _____ k vám!

3. _____ noc, svätá noc.

V Ježiši - Dieťati Boh sa láskavo usmieva nám,

_____ zvestuje: Buď pokoj vám! Kristus je daný nám, _____ je daný nám.

Pomôcky: (noc, Betleheme, spí, svätá, zvesť, Spasiteľ, Tichá, anjel, Kristus)

Omaľovánka

Vyfarbi obrázok narodenia Pána Ježiša Krista.

Slávka Srnišová
predsedníčka VMV CZ ECAV Poltár
členka Redakčnej rady Evanjelického Slova

ČÍM MÔŽEM NA VIANOCE OBDARIŤ SPASITEĽA SVETA JA?

Podľa prastarej legendy sa raz jednému mladému mníchovi počas Vianoc zjavil Ježiš, pohľadom sa na neho pozrel a povedal mu: „Najviac ma potešíš tým, keď mi odovzdáš svoje srdce!“

Vianočné sviatky bez darčiekov si nevieme ani len predstaviť. Túžime si predsa urobiť radosť tým, že sa vzájomne niečím pekným obdarujeme. Pritom nemusí ísť o niečo veľkolepé. Stačí i maličkosť z úprimnej lásky v túžbe potešiť toho

druhého a ukázať mu, že ho máme radi a že si ho vážime.

Boh dal človeku to najviac, svojho Syna, Ježiša Krista. V Ňom sa každému z nás dostáva tých najlepších „darov“ - zmierenie, odpustenie, spasenie a večný život. Prijmime z vďačnosti tento „veľký dar“. A Boh nás ním túži obdarovať nielen počas Vianoc, ale po celý náš život.

Obdarovaný chce tiež obdarovať darcu. A tu vyvstáva otázka: Čím môžem obdarovať Spasiteľa ja? On netúži po materiálnych veciach, ako si to pôvodne myslel aj mních, ktorý Ho uvidel. Pán Ježiš túži iba po jednom – po nás a po tom, aby sme s Ním mali vrúcny vzťah. Túži, aby sme Ho nadovšetko milovali, vo viere Ho nasledovali, oddane Mu slúžili a vždy Mu pevne dôverovali. Nič iného nedokáže Spasiteľa najviac potešiť. Jediné úprimná a oddaná láska je tým najcennejším darom!

Majme otvorené svoje srdcia pre novonarodeného Božieho Syna. Nech On vstúpi do nášho života so svojou láskou a požehnaním. Odovzdajme Mu svoje srdcia! Jediné Božia láska dokáže človeka premieňať. A zároveň i pozýva k rozhodnutiu túto lásku odovzdávať ďalším. Je to vianočná výzva, aby sme

svoje srdcia otvárali i pre tých, ktorí by cez našu službu, naše slovo či dotyk mohli nielen pocítiť náš ľudský záujem o nich, ale že prostredníctvom tohto nášho postoja môžu uvidieť, poznať a reálne okúsiť Božiu lásku v Ježišovi Kristovi.

Budme preto darcami dobrých vecí a to nielen počas Vianoc, ale po celý svoj život. A ak sa rozhodneme niekoho niečím obdариť, robme to nie ako slušnú povinnosť, ale ako odpoveď na to, že i my sme boli predraho Niekým obdarení. Nech naše rozhodnutia iným slúžiť vždy pramenia z ochotnej lásky a z úprimného srdca.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

Spoznejme sa...

Koho to vlastne máme v našom cirkevnom zbere?

Kto ste a čo by sme mali o Vás vedieť?

Volám sa Adriana Bošková, pochádzam z Lučenca a už 25 rokov učím na ZŠ s MŠ Hany Ponickéj v Haliči. V r. 2017 nás s manželom konfirmovala s. farárka Lauková a od januára 2018 som presbyterom nášho cirkevného zboru. Mám rada svoju prácu, spev, literatúru a svojho Rastíka.

Čo pre Vás znamená viera v Pána Ježiša Krista?

Veľa, ale nebolo to vždy tak. Nevyrastala som v kresťanskej rodine, aj keď som ako dieťa bola pokrstená. Chodievala som na prázdniny k starkej do Rovnian, a tá ma brávala do kostola. Išli kamarátky, išla som aj ja. Až keď mi pred desiatimi rokmi umrela mamina, začala som sa

SPOZNAJME SA

Predstavujeme Vám sestru zástupkyňu zborového dozorcú, Adrianu Boškovú

pýtať, či sa s ňou ešte môžem stretnúť. Prečo som sa narodila do tejto doby práve mojím rodičom, prečo mi bolo po štúdiu pridelené miesto v Haliči, prečo som sa vydala do Poltára? Žeby náhody? Teraz viem, že to nie sú náhody, ale cielené Božie riadenie môjho života. Prijímam ho s vďačnosťou a snažím sa slúžiť všade tam, kam ma vo svojej milosti Pán Boh posielal.

Čas Vianoc je aj o Dare, aj o vďačnosti. A verím, že aj vo Vašom živote. Je niečo, s čím by ste sa chceli s nami podeliť a povzbudiť nás?

Vianočné sviatky mám veľmi rada. Aj kvôli vianočným prázdninám, aj kvôli tomu, že sa dokážem v adventnom aj vo vianočnom čase zastaviť a uvedomiť si, o čom Vianoce sú. Sú o narodení Spasiteľa, Ježiša Krista, ktorý je tým Darom pre každého z nás. Som veľmi rada, že sa stretávame na službách Božích, na večierňach, na stretnutiach s Ježišom, na manželských večeroch, na Adventnej radosti atď. - pre mňa sú tieto vzácne chvíle spomalením, povzbudením, stíšením, oddychom, načerpaním novej energie v tomto období. Veľmi by som si priała, aby na tieto stretnutia chodilo čo najviac členov nášho CZ.

Ste človekom, ktorého príbeh by ste si prečítali? Podarilo sa Vám splniť si nejaký sen?

Ani nie. Môj život plynie pokojne bez nejakých veľkých dramatických scén. Žijem prítomnosťou a svoj sen prežívam tu a teraz. Mám pri sebe svojich najbližších, ktorí ma majú radi, hŕstku skutočných priateľov, pohodu v práci, kolegov, kvôli ktorým dochádzam do práce

27km a Božiu ochranu, ktorú som viackrát pocítila vo svojom živote.

Čo pre Vás ako zástupkyňu dozorcú znamená "CZ Poltár ako duchovný domov"?

Vďaka Pánu Bohu za náš cirkevný zbor, ktorého som aj ja súčasťou. Ako zástupca zborového dozorcú sa budem snažiť plniť si zodpovedne svoje povinnosti tak, aby náš cirkevný zbor zvládol zmeny, ktoré sa teraz dejú v našej Cirkvi. Aby CZ Poltár bol aj naďalej duchovným domovom nás všetkých.

Aký je Váš odkaz pre našich čitateľov?

1K 13, 4-8. Priała by som si, aby sa tieto slová zo Svätého Písma udomácnili v našich srdciach. Prajem Vám pokojné požehnané sviatky.

za rozhovor ďakuje:
Lucia Lukáčová
členka Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

SVEDECTVO

Milí priatelia, vianočný čas sa nám môže spájať s najrôznejšími vecami - viac či menej príjemnými. S rodinnými stretnutiami, s priateľmi, s výletmi, akousi neopakovateľnou atmosférou či darčekmi. Kto by tie nemal rád. Hlavne, ak sú na mieru obdarovanému.

Jeden taký „univerzálny“ sa nám na Vianoce daruje všetkým. Všetkým, ktorí sú ochotní Ho prijať. V betlehenských jasiach sa narodí Dieťa menom Ježiš.

Osobne mám rada vianočnú atmosféru - svetielka, vôňa ihličia, koláčov, obľúbené rozprávky a ľudia, ktorí sú nám blízki. Avšak tieto všetky vzácne dary, a nie vôbec samozrejmé, nie sú zmyslom Vianoc. Sú len ich doplnkom. Zmyslom Vianoc je Pán Ježiš, ktorý sa narodil pre teba a mňa.

Veľmi by som si priała, aby sme Ho mali v živote každý deň. Lebo nie je vianočnou ozdobou alebo nejakým doplnkom. On dokonca už nie je len

tým betlehenským dieťaťom - On je živým Bohom a chce nám svoje dary dávať i mimo vianočných sviatkov.

A o tom, že to tak je, by som sa teraz chcela s vami všetkými podeliť.

Viacerí viete, že v lete som si odchádzala niečím, čo vo mne zanechalo hlbokú stopu a utužilo vzťah s Bohom. A to natoľko, že som potrebovala nejaký čas, aby som to dokázala spracovať a vyrozprávať vám. Tak nech si Pán použije toto svedectvo na oslavu svojho Mena.

Prišiel ten deň D, kedy som odchádzala z Poltára plná neistoty a obáv, ako to celé bude ďalej. Či to zvládnem ja, i celý operačný tím. A samozrejme aj môj manžel, ktorý ostal na fare sám. Čakala ma totiž operácia nádoru za uchom - na úplne operačne prístupom „nevhodnom“ mieste. Nebolo to ľahké - ani prijať, ani zažiť. Písmo však dáva toto uistenie: „Verný je

Pán, ktorý vás utvrdí a zachová od zlého" (2Tes 3, 3).

Odohralo sa to celkom nečakane. Ešte pred tromi rokmi mi v Bratislave náhodne našli útvar za uchom. Vraj nič zvláštne - cysta, ktorú treba sledovať. Tak som to brala. Až do chvíle, kedy som si tento dovtedy nenahmatateľný útvar nenašla vyčnievať celkom zreteľne za uchom. Nasledovalo vyšetrenie, ktoré potvrdilo, že útvar sa zväčšil a bude nutné ho odstrániť. Absolvovala som samozrejme magnetickú rezonanciu, ktorá však ukázala, že o cystu nejde ani náhodou. Verdikt znel pleomorfný adenóm, pravdepodobne. Oznamili mi to citlivo, avšak s neistotou v hlase, že sa uvidí, či bude naozaj nezhubný, aj keď ho vyberú. Potom nasledovala ďalšia krutá pravda - väčšina týchto nádorov je bežná, ale nachádzajúca sa pred uchom, na líci. Samozrejme, že v mojom prípade to bolo miesto na druhej strane ucha, kde sa nachádzajú dôležité nervy. Opäť

bola pani primárka zubnej chirurgie veľmi opatrná, ale samozrejme ma oboznámila s tým, že to bude veľká výzva. Povedala mi, že ten nádor je umiestnený na tvárovom nerve a že bude potrebné pre jeho odstránenie urobiť plastiku nervu. A môže sa stať, že budem mať padnutý kútik, skrivenú celú tvár, bude možno z časti nehybná alebo neotvorím oči. Keďže máme v rodinnej anam-

néze rakovinu, voľba bola jasná. Ideme do toho – nech to dopadne akokoľvek. To, že to bude naozaj veľmi náročná

operácia, mi dosvedčil fakt, keď mi lekár večer pred operáciou doniesol asi desaťstranový elaborát k tomu, čo všetko sa môže stať a či som si toho vedomá, a či to podpíšem... Neskôr prišla sanitárka a oholila mi všetky prekážajúce vlasy. Ten pocit vážnosti sa umocnil ešte aj tesne pred operáciou, kedy prišla za mnou pani primárka a povedala mi, že počas operácie bude k dispozícii celý operačný tím, ktorý tam majú a že si na operáciu vyhradili celý pracovný deň. Bolo niečo pred ôsmou.

Usmiala som sa naposledy tak, ako som zvyknutá. Pri odchode z izby sa ešte otočila a hovorí mi: „Viem, že máte modlitebnú podporu, ale modlila som sa aj ja, aby moje ruky viedol samotný Boh a verím, že tak urobí.“ Úprimne, kedy ste toto počuli od lekára? Že napriek viacročnej praxi a šikovnosti to nebude o jeho práci a výkone, ale o Božej milosti, ktorou sa chce nechať viesť. Po týchto slovách som už len pokojne zaspávala na operačnom stole.

Prešiel nejaký čas a ja som sa zobudila na pooperačnej izbe. Počula som známy hlas pani primárky, ktorá ma držala za ruku a šepkala mi, že je po všetkom. Zvládli sme to za necelé tri hodinky. To, že som ju videla, bol neopísateľný pocit. Aj to, že to bolo nejaké rýchle. Poprosila ma, aby som pohýbala tvárou - všetko to šlo - neuveriteľné! Doteraz cítim tú vďačnosť. Povedala mi ďalej - keď sme to otvorili, nádor bol síce okolo nervu, ale podarilo sa nám ho odsunúť a nebolo potrebné ho prerušovať. Vybrali sme ho celý, rýchla histológia vyšla ako nezhubný nádor. Nechájala som. Boh mi prejavil neskutočnú milosť. Takú,

ktorej môžeme hovoriť bez obáv - zázrak.

Som vďačná Bohu za Jeho starostlivosť a vernosť. I všetkým vám, ktorí ste sa modlili za nás. Spokojne môžem vyznať, že Boh na tom celom začal pracovať v momente, keď ja som sa začala báť. To je Jeho taktika, robí rád šokujúce veci.

A to hlavné, čo chcem povedať: Pán je živý Pán - tu a teraz, v každej situácii na každom mieste. Pre každého z nás. Je Pánom nad naším strachom i neistotami. Dáva nám ľudí, ktorých v tom momente potrebujeme. Aj keď to často stojí vystúpiť zo svojej komfortnej zóny.

Preto nech prechádzate čímkoľvek, On pomáha rád. Nechajte to na Neho. Dáva viac, ako sa odvážite prosiť.

Lucia Lukáčová
členka Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

SMEJEME SA POČAS VIANOC

Perličky našich žiakov

Čo by ste vy ako mudrci priniesli novonarodenému Dieťaťu Ježiš?

- „Predpokladám, že Mu bola zima. Tak pálenô!“
- „Nejaké dobroty, aby sa poriadne najedol. Ved' mlieko Mu bolo málo.“
- „Posteľ s kvalitným matracom, lebo v maštaľke to pohodlné asi nebolo.“
- „Náhrdelník z pravého zlata a diamantov. Nech vidí, že na to mám.“
- „Keďže ešte nemám peniažky, asi by som si najskôr vybavil hypotéku.“

Pán Ježiš sa narodil preto, aby nás mohol zachrániť. Pred čím?

- „Pred písomkami.“

Po čom najviac túžite?

- „Ja by som Pána Ježiša tak objala, že by Mu závideli aj anjeli.“

Ktoré knihy sa nachádzajú v Biblii?

- „Veľmi zaujímavé, menej zaujímavé, nezaujímavé, absolútne nezaujímavé!“

Ako sa volala Ježišova matka?

- „Mária. Ale keby bolo na mne, dal by som jej meno Sofia, lebo to je také modernejšie.“

Jozef s Máriou museli hneď po Ježišovom narodení utiecť do Egypta pred Herodesom.

- „A to išli ako? Pešo? A nemohli si niečo stopnúť?“

pripravil:

Ivan Lukáč

zborový farár, šéfredaktor

Evanjelického Slova

VLASTNÁ TVORBA

Koleda

Vstali ste roztratené koledy
a s dračím úsmevom zas odchádzate,
každý rok – ako posúch posledný
do pažeráka dejín na priváte.

Len štyri steny a v nich predohra,
tuláčik s perinou a s husľovým kľúčom
na strunu svojho sna už nedohrá,
vyrušil ho šepot zimných lúčov.

Akoby záclony oťaželi,
nikomu nechce sa vstávať.
Som čierny chlieb a v slnku trochu biely,
domovník pece čakám návrat.

A v hlase dopoludnia pekára
duní už iba decembrové víno.
Spevavé ruky sa tým netaja,
no súčasník je opäť trochu mimo.

Ten, čo sa však ešte nepripravil
hovorí, že je zavčas rána.
Piesne sa pečú, drieme klavír,
aj koleda spí nepoznaná.

SLÁVENIE VIANOC

Na sklonku každého roka prichádza v západných kultúrach obdobie slávenia rôznych zvykov. Deje sa tak na celom svete. V krajinách pulzuje zdobenie smrekov či jedlí, rozdávanie sa darčeky, vykonávajú sa náboženské rituály. Každá zo zvyklostí, ktorá sa viaže na Vianoce, má však praveký pôvod pochádzajúci z tradícií. V prapôvode zvykov Vianoc je možné dopátrať sa, že dávanie darčiekov prebiehalo už v Babylone a vykonávalo sa v dvanásty

decembrový deň. Sviatky vianočné v európskych kultúrach mali

pôvodne nádyh pohanských zvyklostí. Slávili sa skôr než kresťanstvo začalo oslavovať narodenie Krista. Aj imelo, dôležitý a obľúbený prvok svätenia Vianoc, bolo náboženským predmetom dávnych Druidov. Svätenie dvadsiateho piateho dňa v decembri pripadalo na sviatok Saturna u Rimanov. Pre raných

kresťanov nebola neznáma oslava Vianoc zasvätená Saturnovi, Bohu pôdy. Bola venovaná prosbe o budúcu dobrú úrodu na poliach. Pohanské náboženstvá vykonávali festivaly z príležitosti zimného slnovratu severnej pologule, keď dni sú kratšie. Svojim božstvám lahodili, aby prinavrátili slnko a ukončili zimné obdobie. Na mnohých miestach sveta je aj v dnešnej dobe zvyklosťou lúčiť sa so zimou.

Pri pátraní v kresťanských zvitkoch

nenachádzame signály o tom, že by niekedy Kristove narodeniny

svätili jeho učeníci alebo raná cirkev počas jeho života. To všetko prišlo neskôr. Istý teológ v tej dobe vyhlásil, že svätenie Vianoc je hriechom pre jeho pohanský pôvod. V tej dobe to bola pravda. Korint z prvého storočia bol plný pohanských náboženských úkonov. Kresťania od začiatku to mali veľmi ťažké.

Apoštol Pavol upozorňoval na to, aby kresťanská viera ostala čistá bez pohanských tradícií. Uvedomme si, že opisujem prvé storočia nášho letopočtu. Tam sa kryštalizovalo duchovno dnešných Vianoc. Kresťanstvo muselo prijať nové zvyky, aby sa odlúčilo od tých pohanských.

V tých dobách bolo súčasťou osláv Vianoc prehnané objednanie sa a pitie až do nemoty. To bolo v ostrom rozpore s Kristovým učením. A tak už na prvých kresťanov bol vyvíjaný nesmierne silný pohanský tlak tých dní. Apoštol Pavol veriacich upozorňoval, že nemôžu miešať úctu k Bohu s pohanskými prvkami.

Obrovskou rýchlosťou rástol počet členov cirkvi. No tým viac rástol i počet ľudí, ktorí sa obrátili k nasledovaniu Krista len formálne, prijímúc síce kresťanskú vieru, no užívajúc si pohanské zvyklosti. Tak raná cirkev rozhodla, že 25. december sa určí ako dátum Kristovho narodenia. Tento dátum nie je náhodný. Je tu zhodnosť s dátumom rímskeho sviatku zasvätenému Saturnovi. Tento deň je totožný aj

s dňom veľkého festivalu perzského boha slnka.

Dnešné slávenie narodenín Božieho Syna stanovené na dvadsiaty piaty decembrový deň sa stalo nerozlíšiteľným od sviatku slnka. Tým je možné konštatovať, že tradície Vianoc sa vyvíjali postupne v priebehu stáročí.

Ozdobovanie stromčekov, rozdávanie darčiekov, adventné vence a Mikuláš nemajú biblický pôvod. Prešli dve tisícky rokov a dátum 25.12. patrí medzi jeden z najvýznamnejších v každej kresťanskej rodine.

A tú v dnešnej dobe trápi myšlienka, že narodeniny Božieho Syna sa stali obeťou konzumnej spoločnosti. To je v rozpore s Ježišovým učením. Rôzne obchody sponzorujú vianočné aktivity na čele s Mikulášom a útočia na nás z reklám už od októbra. Niet divu. Advent dneška je finančne najvýnosnejším obdobím roka pre obchodné reťazce. Úcta voči Bohu sa dostala hlboko do úzadia. Žijeme v rozpore s Kristovým učením, ktorý kázal: „*Blahoslavení, ktorí lačnia a žíznia po spravodlivosti, lebo oni nasýtení budú.* (Mt 5)

Slovo o duchovnom pokrme sme akoby nepostrehli.

Problémom dvadsiateho piateho decembra sa nestáva zisťovanie, ako oslavy prebiehali za čias Rimánov. Pri prechádzke ulicami dneška, počas Vianoc a víťania narodeného Spasiteľa, prežívame dilemu v pohľade do okien. Prezdobené stromčeky, pod nimi drahé darčeky, no duchovne prázdne srdcia. Pozeráme na pozlátený kríž vo svojom príbytku a nerozumieme udalosti, ani odkazu, ktorý sa oslavuje. Vraciame sa tak k pohanským prehýbajúcim sa stolom s ligotavou no prázdnu dušou. Je ale zaujímavejšie, že obdobie Vianoc raz posväcujeme duchom Ježiša, inokedy duchom Deda Mráza, inokedy duchom Santa Klauza, podľa momentálnej politickej situácie.

Preto si obdobie adventu svojho detstva pamätá každá druhá generácia v inom duchu. A slávime a vítame seba, a oslavujeme svoje úspechy a šťastie. O dôležitosti maštalčky s narodeným Kráľom, o tom si iba čítame.

Prienik spôsobu osláv Vianoc je tak prazvláštny pre súčasnosť. Každý

mu dá nejakú podobu a vdýchne svojho ducha do detského srdca, ktoré si dnešný advent zapamätá.

Rastislav Boško
člen Redakčnej
rady Evanjelického
Slova

ZO ŽIVOTA NÁŠHO CIRKEVNÉHO ZBORU

Hodinka s plk. Viktorom Sabom

Vo štvrtok 14. novembra 2024 sme medzi sebou privítali vzácneho hosťa, plk. Viktora Saba, generálneho duchovného ÚEPS OS a OZ SR v rámci nového podujatia v našom zbere "Hodinka s...". Témou stretnutia bolo životné svedectvo hosťa a zdieľanie

jeho skúseností z vojenskej misie v Afganistane. Rozprávanie bolo obohatené aj prezentáciou fotografií. Nechýbala ani diskusia. Ďakujeme Pánovi za Ním požehnaný večer.

Vzdelávací seminár pre zborových presbyterov

V sobotu 23. novembra 2024 sa uskutočnilo ďalšie vzdelávanie pre našich presbyterov. V prvej časti sme sa venovali tomu, čo je zdravý cirkevný zbor a aké sú jeho znaky.

A v druhej časti sme mali dva workshopy - Ako vidím CZ ja? a Komunikačná

hra pre tímy v CZ, počas ktorých sme diskutovali o tom, ako strategicky prispievať k tejto realizácii.

Uvedomujeme si, že investícia do takéhoto vzdelávania je potrebná a veríme, že bude prinášať svoje viditeľné ovocie.

Adventný koncert slova a hudby 2024

Tohtoročné obdobie adventu sme zahájili Adventným koncertom slova a hudby, ktorý sa konal v našom kostole v sobotu 30. novembra 2024. Účinkoval komorný súbor "musicArtum" v podaní členov kultúrnych inštitúcií zo Štátnej filharmónie v Košiciach a Slovenského komorného orchestra Bohdana Warchala v Bratislave.

Zazneli skladby W. A. Mozarta či A. Dvořáka, ktoré predeľovali adventné biblické texty zo Starej a Novej zmluvy.

Ďakujeme Pánu Bohu za vzácny a Ním požehnaný čas. Za dar hudby, ktorá potešila naše zmysly a za dar Slova, ktoré povzbudilo nášho ducha. Koncert bol pozvaním vstúpiť do času príprav na stretnutie sa so Spasiteľom sveta a očakávať Jeho druhý príchod. Ďakujeme Bohu i za možnosť novej spolupráce medzi naším cirkevným zborom a komorným súborom "musicArtum".

Zapaľovanie prvej adventnej sviece na námestí

V nedeľu 1. decembra 2024 sa za účasti primátora Mesta Poltár Petra Sitora a predstaviteľov Rímskokatolíckej cirkvi a Evanjelickej cirkvi a. v. zapálila prvá adventná sviečka v zábavnom štvorci. Stretli sme sa, aby sme spoločne takýmto spôsobom vstúpili do obdobia adventu a očakávali príchod nášho Spasiteľa.

Program bol obohatený koledami, spevmi, piesňami a vinšom.

Mikuláš v ZPS Poltár

6. decembra 2024 Mikuláš navštívil aj našich seniorov v ZPS Poltár, ktorý im rozdal chutné sladkosti. Prežili sme krásny a požehnaný čas aj pri spoločných rozhovoroch, Božom slove, piesňach i modlitbách. Sme vďační za spoločenstvo s našimi starkými.

Kurz: Manželské večery 2024

V spolupráci s Farnosťou sv. Cyrila a Metoda v Poltári sme tento rok otvorili prvý ročník Kurzu: Manželské večery, ktorých cieľom bolo prehĺbiť manželstvo, ktoré je darom od Pána Boha. Kurz trval sedem týždňov a každú stredu sme sa venovali inej téme. Boli to požehnané stretnutia, v rámci ktorých sa vytvorili i nové priateľstvá.

Farárska kapustnica

V piatok 20. decembra 2024 sa opäť konala Farárska kapustnica. Po roku sme sa opäť stretli, aby sme pri prestretom stole ukončili adventný čas a začali sa pripravovať na vianočné sviatky.

Nech sú tieto nastávajúce sviatky plné pokoja vo vašich rodinách, vo vašich srdciach a prežívania skutočnej radosti z narodenia Pána Ježiša Krista, Spasiteľa celého sveta. Ďakujeme za všetko!

INFORMÁCIA PRE ČITATEĽOV

Pokiaľ by ste v našom časopise radi inzerovali (*predaj, kúpa, darovanie*), dajte nám o tom, prosíme, vedieť.

Alebo ak o niekom viete, kto sa dožíva krásneho životného jubilea či nejakého výročia, pošlite nám svoje príspevky na ich uverejnenie.

A, taktiež, pokiaľ máte nejaké návrhy, postrehy alebo pripomienky na vylepšenie nášho zborového časopisu, budeme Vám vďační.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

VÝZVA PRE ČITATEĽOV

Milé sestry a milí bratia, milí priatelia.

Pokiaľ by ste mali záujem o nové, ale aj staršie čísla nášho zborového časopisu v tlačenej podobe, dajte nám to, prosíme, vedieť. **Cena jedného čísla sú 3€.**

Časopis je zadarmo k dispozícii v elektronickej podobe na stránke www.ecavpoltar.sk (aj archívne čísla).

Nakoľko náklady na vydávanie nášho zborového časopisu sú stále vyššie, chceme Vás poprosiť **o Vaše milodary.**

Ak Vám to Pán Boh dá na srdce, budeme Vám vďační.

Môžete tak urobiť zaslaním dobrovoľnej finančnej čiastky na náš zborový účet: **SK68 0900 0000 0000 5932 7956** s poznámkou pre prijímateľa: „**Milodar na Evanjelické Slovo**“ alebo jej darovaním priamo vo farskom úrade.

Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

Evanjelické Slovo

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár vychádza nepravidelne a slúži pre vnútromisijné potreby nášho cirkevného zboru. **Cena 3 €.**

Redakčná rada:

Šéfredaktor: ThDr. Ivan Lukáč

Členovia: Ing. Ľubomír Zán
Mgr. Lucia Lukáčová
Bc. Slávka Srnišová
Dana Henžeľová
Rastislav Boško

Jazyková úprava: Mgr. Adriana Bošková

Kontakt:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár
IČO: 31932983, DIČ: 2021238769
poltar@ecav.sk, www.ecavpoltar.sk

Vydáva:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár

